Καρυοφύλλης Ἰωάννης. ou Καρυοφ.

Emile Legrand:
Bibliographie Hellénique
~~XVII~~ siècle
Paris 1895
t. 3. p. 30 – 37

[Δοσιθέου, Πατριάρχου Ἱεροσολύμων:
Ἐγχειρίδιον κατὰ Ἰωάννου τοῦ Καρυοφύλλη.]
Ἐτυπώθη παρὰ Δημητρίῳ τοῦ Παδούβα (sic)
ἐν Γιασίῳ τῆς Μολδοβλαχίας
κατὰ Μῆνα Ἰούνιον. ΑΧΝΔ΄. (1694).

Cette ouvrage du Patriarche Dosithée est d'une rareté extrême.
J'en connais deux exemplaires – Celui de la Bibliothèque Mazarine.
Et le mien.
Georges Zavitsas, avait eu ce livre sous les yeux. Voir son „Théâtre Hellénique", p. 361.
In-8° de 108 pages
On lit dans cette sorte d'avertissement (pages 2-3)
Ἐνώπιον... καὶ τὶς κοσμικὸν ὑπουργεῖν νὰ εἶναι ἰσχὺς ἐξωτερικὴ ἐκαστοτε ἡ τὰ ἄλλα μυστήρια καὶ βασιλείας· μετὰ ὁποιαδήποτε ἐξωτικὸν ἐξωνοδαχνίθη.
Ἐρωτᾶται δὲ ὁ φιλοσοφίας ἀξιωματοῦχος Ἰωάννης Καρυοφύλλης τὸν λαοθέτην τὰ χαὶ ὡς ὁ ὀρθόδοξος δρᾶσμαρλος, νὰ δοκιμάσῃ νὰ κάμῃ μυστήρια ἢ τί ἐστι.
Ὁ δὲ ἀπουρεῖται κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Καλβίνου, ἔστω ὁ δρᾶλας· ἐπειδὴ ἡ ὄχι ἢ ἰσχυστὴ, ἀλλ' ἡ πίστις τῶν Χριστιανῶν ἡ γνῶσις ἐστὶ κάθαρμα τὰ μυστήρια.
Εἶτα, νὰ ἀπαντήσῃ τὸν ἀρχιφία τὰ χα ὡς μὴ ὄντα σοφιστὰ, δὲν ἀπαντᾶ θὰ ὑπὸ τὸ ἐρώτημα, ἀλλὰ ἀναπάντων τὸν ἀνιφὶ Χριστιανὴ ἡ τὸν ἰφία τὸν ἀνάξιον, ἡ τὸν ἰφία τὸν ἀναρτωλὸν, ἡ τὸ τὸν ἰφία τὸν αἱρετικὸν, νὰ ἴχῃ νὰ παίρνεται τὸ ἐκ ὄνομα διὰ ἄλλο, ἡ ἴσως μὲ τὴν σύγχυσιν τῶν ὀνομάτων νὰ προφεύγῃ ἀπάλμων σοφιστής.
Καὶ ἂν κατὰ τὰ λογιάτα μοῦλαλα τὸν δύχνον καθὶ νοφρονῶλα ὡς ὀρθῶν ἐδόξασαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων, ἀλλὰ διὰ ὀρθὴν δίαν ἀναθεῖν ὑπογράφει ἢ ὀλίγοι τινὰ πρὸς φανέρωσιν τῶν αἱρέσεών του.

Dosithée reproduit ensuite, en le divisant en huit paragraphes, l'opuscule de Jean Caryophyllis, et accompagne chacun d'eux de sa réfutation.

Le tout se termine par un Épilogue, p. 62. – Suivi, p. 63, d'une Ἔνθεσις ἀναθεματισμῶν κατὰ τῶν αἱρέσεων Ἰωάννου Καρυοφύλλη

(ἀνοδοθῆ)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

A la page 69 commence un autre opuscule de (Πατριάρχου) Dorithée:

Περὶ τῆς ἀπαρεβδαρφηείας τοῦ αὐθέντου Ἰωάννου Καρυοφύλλου ἢ ποίνου ἐλίβου τὸ ἀγιοτάτου μυρίβιου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ γινομένου ἐξάγχου περὶ τῆς Ἑνωσεώς.

Κεφάλαιον, Α!:

Περὶ τοῦ γένους ἢ τῆς πατρίδος ἢ τῆς ἀρχῆς τῆς βλασφημίας αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ ὁ παρὰ Ἰωάννου συνέγραψε καὶ κατὰ τὸ ἀγιωτάτου τοῦ Μυρεψοῦ Σχεδιάριόν τι εἰς τὸ ποῖον τὸ προοίμιον λέγει τὸν ἑαυτόν τοῦ Ἰωάννου Βυζάντιον, ἀκριβώς ἀπεῖν περὶ τοῦ Σχεδιαρίου, λέγομεν πρῶτα περὶ τοῦ γένους τοῦ συγγραφέως, διὰ νὰ ἀποδείξωμεν οἱ ὀρθόδοξοι Βυζάντιοι.

Κῶμαι τίνες εἰσὶ τῆς Ἐπαρχίας τῶν Δέρκων, καλοῦνται δὲ Καρυαῖς.

Οἰκοῦσαι δὲ ἀπότε Ῥωμαῖοι καὶ Ἀθίγγανοι .....

Ἀπὸ τοῦ κόρου ταύτης (p. 70) ἦν ὁ παρὼν Ἰωάννης.

Συνάφειαν ἔχει δὲ πολύπλοκον μετὰ τῶν Ἀθιγγάνων

Καὶ ἴσως ἀπό τινα μανιχαϊκὴν ἐβλασφήμησεν ἄκρως εἰς τὸ Μυρίβιον.

Ἐκλάθη δὲ Καρυοφύλλης ὄχι ὅτι ἦτον μόνον νὰ τοιοῦτον ἐπίθετον. Ἀλλ' αὐτὸς πολυλόγως ἔτρεχε, πλάνος καὶ ἀπάτωρ. Ἐστιγματίσθη ἀπὸ τοῦ δυνάματος τῶν ἀθίγγανος καὶ αὐτὸς κόρος. .....

Καὶ ὁ Καρυοφύλλης (p. 71) ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν μητέρα καὶ βαπτισθεὶς ἐπῆρε τὸν κοσμικὸν ὄνομα καὶ ἔμαθε χρυσοχόος.

Ἀλλὰ χρηματᾷ μετὰ τοῦ λόγου ἐξαθεὶς Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως.

Καὶ γνωρίσας ἑαυτὸν ἐκφρατῆ εἶναι ἐπιτρέψῃ ἐκφρασάτου σωλήνα ἢ παρεφρόνησε καὶ τοῦ Θεοῦ Ἑνώσεως.

Συνέγραψε κάμε τὸ Σχεδιάριον ὅπου ἔπρεπε ἀνοίξῃ, εἰς ὁποῖον τὸ προοίμιον ἐπιγράφεται Ἰωάννης Βυζάντιος. Κ' ἢ λέγει πολὺ ἔγραψε πρόφασιν τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ Κορυδαλέως.

Περιέχουν δὲ αὐτό, ἢ φόβοις ἔδωκεν ἀπόβοιτοι ἢ ἀποδυφόβοις πολλὰ κρύφιος. ....

Μαθὼν δὲ παράτιμον τὸ γεγόνος ὁ πατριάρχης ἀγιώτατος Οἰκουμενικὸς Παλαιόρχης κῶς Παρθένιος ὁ γέρων ἔφερε τὸν Καρυοφύλλη ἐμπρόσθεν αὐτοῦ ἢ τὸν ἠκούσθη. Κ' δὲ ἐβεβάθη μὲ τὸν ἀπουσίαν τὸ ἐκκλησιαστικὸν αἱρετικόν.

Ἀλλ' ἔτυχε ὁ πνευματικὸς αὐτὸς νὰ εἶναι ὁ τότε Μέγας Οἰκουμένος τίτλος ἢ ἐκλεκτὸς ἄνθρωπος, ἢ δυνάμει τοῦ ἀγιωτάτου (p. 72) Παλαιόρχου ἐνυχώρησεν αὐτῷ. Καὶ πάλιν διαιτάλιν ὁ ἅγιος Καρυοφύλλης ἀνεθεμάτισε τὸ βιβλίον ἢ τὸ δόγμα αὐτοῦ...

Καὶ ὁ Καρυοφύλλης, ἀφ' οὗ ἀνεθεμάτισε τὸ προοιμιακὸν σχέδιον καὶ τὸ δόγμα αὐτοῦ ἐκ τοῦ φανερῶς Παρθενίου τοῦ ἔτους ΑΧΜΕ', παρέθεσε ἔτος ΜΔ', ἢ ἐνίοτε ἄνω εἰς τὸ φανερόν.

(ἀποδοθεῖ)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Εἰς τὸ κεφάλαιον δὲ, κατὰ τὴν συνήθειαν αὐτῆς, ὅλον ὡρίσατο κάλλος σωμάτων καὶ ἀπόλαυσιν, ἐδίδασκε τοὺς ἀσεβεῖς.
Τὸ ὁποῖον καὶ θαυμαστὸν πρῶτος μανιχαῖος διδάσκαλος [πατριάρχης
Μελίτιος ὁ Συρίκος [ὕστερον μανιχαῖος Νικάριος, ἀρχιεπίσκοπος
Ἱεροσολύμων, ἔλεγον ἐπιγράφει [ἴδιον ἐν συνοικίαις [ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ διδάσκοντες τὴν περὶ τὸ Μυστήριον ὀρθόδοξον πίστιν
τῶν Καθολικῶν Ἐκκλησιῶν. Οὐκ ἔλεγεν δ' αὐτὰ φανερῶς, ἐπειδὴ
αὐτὸν ἐπεσόλει χρίστιανος [τὴν συνείναι αὐτοῦ σοφιρία ἐφαίνετο ὠνεβιρίαν,
ἀλλὰ λέγων αὐτ' ἄλλα... ὅτι σχέδον ἀμφὶ ἐκοινόνουν τοῖς πολλοῖς
[αὐτοῖς τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἐκεῖνα ὅπερ οἱ διδάσκαλοι ἔχουν βίβλια.
Ἐπὶ τῆς συνόψεως ΑΧΠΘ', ἔλθε κάποιος ἱερομόναχος σπουδαῖος ἀπὸ Ἰωαννίνων
εἰς Κωνσταντινούπολιν, [ἐρώτησαν σοφίστες τὴν Ἰωάννην τοῦτον, ἐρώτη-
σαν αὐτὸν μυστικά τινα ἐκκλησιαστικά.
Ὁ δὲ ποιήσας τὴν δόσιν τῶν μυστικῶν, συνίστη [ἐρωτοκρίσεων,
ἐνῷ ἔλεγεν ὅτι ἐμπόδιον φύγατον συνείναι τῶν Χριστιανῶν ἐστὶ νὰ
πρεσβεύῃ τινὰς ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τῶν Μελετίων. Ἡ δὲ τὸ
σχέδιον πάλιν, κατὰ τὴν συνήθειαν [illegible] συγκεφάλαιον, σοφιστικῶς,
ὑπεστήριζε τὸ ὕδωρ τὸ ἐξωτερικόν.
Ὅταν δὲ ἦλθε εἰς Ἀδριανούπολιν, ἐκεῖ ἐκάθισε αὐτῷ νὰ φύλαξῃ, μὴ νὰ
συγκρίνῃ [ποιμένα ἀπόδοσα τὸ ἐκκλησιαστικὸν [illegible]
[illegible] βιβλία.
Ὁ δὲ κάλλιστα ἐσυλλογίσθη.
Μετὰ ταῦτα ἀπέθανεν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Κρίνεται ὅτι καὶ ὁ σατα-
νᾶς τὰ Ἀναστάσιον Σιναΐτου δόλιον χρήματα πολλὰ εἰς ἀνδράσι κρα-
τῆ θαυμαστῶν εἶναι ἀρκετοῖς κατὰ τὴν καινοτομίαν [τῶν χρη-
σιμεύοντα αὐτῷ, ἐφόβησεν εἰς Ἀδριανούπολιν.
Ὁ δὲ Καρυοφίλλης, κρίνων τὰ πνευματικὰ καὶ (p.75:) ἔκαιεν, συ-
γγραφὴν τεμάχιά τινα ὅσον μὴ τὸ φανερὸν τῆς δίξεως μετρίνων
ἀποβάλλοντα, εἰς δὲ τὸ ἀληθὲς ἀρνούμενα δίδει τὸ συνείναι τῶν
Εὐχαριστιῶν Μυστήρια. Κρίνεται ὅτι αὐτὰ σοφιστικῶς συνεταγμένα
[δοκοῦντα τινὶ ἀπαθεστέροις ὀρθὰ γεγραμμένα [αὐτὰ ἀπό τινα τοιού-
τον.
Τινὲς τῶν δοκίμων ἔκαμαν τὴν αἴρεσιν εἰς τὸ φανερά, ἐπειδὴ ἀρνήθη-
σαν τὴν μετάνοιαν τῶν ἀρχόντων τί λέγω περὶ τὸ ἐν τῷ Μυστηρίῳ
Σώματος [Αἵματος [Χριστοῦ. Ὁ δὲ ἀπεκρίνετο ὅτι ἐστὶν αὐτὸ ἐκεῖνο
τὸ ἀληθὲς τὸ Κυρίου Σῶμα [Αἷμα, [πάλιν ὅσα λέγουν οἱ ὀρθόδοξοι περὶ
εἰς ἀγιασμὸν Μυστηρίου ὑποδόχη. Μετέφερεν δὲ τοῦτο δίξεως μετάνοιαν, μετέ-
φερεν καὶ τόλμης τὸ διδάσκαλον αὐτὸ Κορυδαλεύς, ὃς εἰς ἐπιστολὴν
ὅπου ἔγραψεν πρὸς τὸν μαθητὴν αὐτοῦ Εὐγένιον τὸν Αἰτωλόν, ἔλεγε περὶ
δίξεως Μυστηρίου τῶν Εὐχαριστιῶν ὑπόθεσιν μὲ ἀπὸ τὰ ποιεῖν ἀγρόμενα,
διάφορα δὲ ἀπὸ ὅλα πνευματικῶν ἀνοσίων καὶ τόλμῃ ἀποσυναγωγίσθη-
σαν οἱ θεωρεῖν μετάνοιαν.

(ἀκολουθεῖ)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐρωτηθεὶς μόνον παρ' αὐτοῦ τί ἐστιν ὁ μεταβαλὼν πηλὸν εἰς σίναιον, εἶπεν ὁ Καρυοφύλλης ὅτι τὸ ἀληθινὸν Κυρίου Σῶμα καὶ Αἷμα. Εἶτα πάλιν ἐρωτηθεὶς τί (p.76:) ὁ ἀναπτυχθεὶς ἐστιν ἄρτος λέγει, ὅλον μυρίου πολλοῦ ἀξιότερον ἀνεύτοχον. Καὶ ἔτι ἐρωτᾶται πόθεν εἶναι ἀπὸ τοῦ ἀέρος τὸν Βρεγκιαρὴ Καθίνο καὶ τοῦ ὕψους τοῦ Μαυχαίου...

(p.78:) Καὶ ὁ Καρυοφύλλης, ἀγανακτῶν οἱ πολλοὶ διατί ἀρνοῦνται τὸ Μύρον, τοιαῦτα λέγει, ἀπεκρίνατο: ἀνάθεμά σου ὅστις ἀρνεῖται τὸ Μύρον (πόθεν μύρον ὅταν εἶπεν ἐστὶν καὶ Σῶμα Χριστοῦ καὶ Αἷμα, ἀπεκρίνω μόνοι τοῦτο λοιπόν, τοῦδε ἄπιστε φαντασιοκόπε. Ὅταν δὲ μὲ πολὺν διὰ τὴν ἀπιστίαν νὰ τρώγῃς ἄρτον καὶ οἶνον λέγει.)

Πάλιν ἐρωτᾶται τοῦ: διατί δὲν ὁμολογεῖς τὴν μεταβολὴν τοῦ ἄρτου καὶ οἴνου εἰς τὸ ἀληθινὸν τοῦ Κυρίου σῶμα καὶ αἷμα, καθὼς οἱ ἅγιοι πατέρες (p.79:) παραδίδουν; ὁ δὲ ἀπεκρίνετο: ἀνάθεμά σου ὅστις ἀρνεῖται τὴν μεταβολὴν τοῦ ἄρτου καὶ οἴνου εἰς τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου (πόθεν δὲ τὴν μεταβολὴν ἐπονομάζει κατὰ συμβεβηκός....)

Πάλιν λέγεται οἱ πολλοί: διατί δὲν πιστεύεις εἰς τὴν διδασκαλίαν δόξαν τῶν Καθολικῶν Ἐκκλησιῶν, ὅστις διδάσκει περὶ τοῦ ἁγίου θεοῦ; ὁ Καρυοφύλλης ἀπεκρίνετο: ἀνάθεμά σου ὅστις ὑπολάσσεται εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν Καθολικῶν Ἐκκλησιῶν (πόθεν καθολικὴν ἐκκλησίαν Σίφνου καὶ Βενετίας, τοῦ Μαρμίνα, τοῦ Ἐλβίνα, τοῦ Μαυχαίου, τοῦ Ἀρεσσανδρῆ, τοῦ Βορφίδου, τῶν ἐκεῖ τῶν Κομνηνῶν τῶν Βλαχίας καὶ Εἰμοβλαχίας τοῦ Βρεγκιαρὴ, τοῦ Καθίνο, τοῦ Λουτζοῦ, τοῦ Λαδιαρῆ, τοῦ Κορυδαλλᾶ, τοῦ ἐκείνου, τοῦ τρόπου ἐκείνου.)

Μετὰ ταῦτα (p.84:) ἐχειροτονήθη συνήθως τῷ Παριαρχῷ, τῷ πρώτῳ σαββάτῳ τοῦ ἁγίου Νικηφόρου, τοῦ ἁγιοτάτου (p.85:) Παριαρχοῦ, τοῦ παρωνυμιζομένου Ἱερολέλου Μυλοποδίτου, ὁ ἀγιοτάτος ἀρχιεπίσκοπος καὶ πρωτοκρυφίδης, εὐλαβέστατος ἱερεὺς ἱερολόγος, ὁ ἱερολέλος ὁ ἀμφιτῶν, τιμιοτάτος ἀρχόντος τῶν θεοφιλῶν χειρουργῶν τῶν Κρητῶν, καὶ ἐκλεκτοὶ τοῦ ἱερωμένου εἰς ἀπολογίαν ὧν ἔπραξε ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ, καὶ κρυφίως τῶν πρεσβύτερον δημηγορίαν τὸ ἁγιοτάτο Οἰκουμενικὸν Παριάρχῃ καὶ τοῦ λοιποῦ συνεσθόντων περὶ τῶν ὀρθοδόξων ἀληθείαν τὸ Ἁγιωλὸν Μύρον, καὶ ἐπόλεμον τῷ δοκοθέτῃ τὰ πρόσφορα, ἐδίδοτο τὰ ἱερεῖα καὶ ἀποδόκιμον ὅλα τὰ συγγραφέντα αὐτῷ τετράδια ἦσαν ἀπόδοτα τὸ ἐκκλησιαστικὸν δόγματον, καὶ χαρτίον γράμματοι ἐπολιτικὸν περὶ τὸ Μύρον, ἐπέγραψε αὐτός. καὶ ἐχειροτονήθη καὶ ἐφρόνησε διὰ τὴν συμφωνίαν εἰρήνης.

Καὶ δὲ τῇ ἐπαύριον, ἤτοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ὀρθοδοξίας, κρυφίως ἐκλεκτὸς Παναγιωτὸς Παριάρχης, ἀφῶ, πολλοὺς ἑτέρους ἀγίους ἀρχιερεῖς, ὁμιλοῦντες ἀφῶν μετὰ τὴν λειτουργίαν κατὰ τὸ ἔθος περὶ πίστεως, ἐπαναγκαζόμενοι διὰ τὴν ἐρήνην, ἐπανεύσαμεν τὸ δοκοθέτῃ

(ἀποδοσθῇ)

παρόντα διὰ τὴν καλὴν διόρθωσιν (p. 86:) ἐγχείρημα ἵνα τὴν κλεψίδα ἐνώπιον πάντων τῶν ἐκκλησιαστῶν, καὶ ἀναθεωρήσωμεν ὅσον ἐφικτὸν φανερὰ τὴν κλεψίδα, ἂν δὴ τὰ καλῶς.

Ἀλλ' ὁ καιρὸς, φασὶν οἱ σοφοὶ, ἀεὶ καιρὸς ἐστ....

Ἐπόμενον δὲ ἦν τοῦ Καρυοφύλλου τινὸς τῶν σπουδαίων χάριν ἐπιστολῆς. Ὁ δὲ ἔλεγεν: οὐδὲν τῷ ὑψίστῳ τῶν ἁγίων Θεοδώρων τῶν Σπουδῶν οὐδὲν πώποτε ἐγὼ ἐνεώτερον. Ἀλλ' ἐνώπιον ὥσπερ ὁ Χριστὸν ἐνώπιον ἐνώπιον ὁ Πιλάτος, ἐγκρατῶς ὁ ὄχλος. Καὶ ἔλεγεν ὁ νόμος τῶν ἁγίων Σπουδῶν ὑβρίζω, ἀλλὰ καὶ πάσας τὰς ἁγίας Σπουδὰς, ἐπειδὴ ἔλεγε λόγον ἐν τῷ καταπιεζομένῳ ὑπὸ τῶν Σπουδῶν αἱρετικῶν....

Δῶ (p. 87:) ἐνώπιον ὄψεσι Ἐκκλησίας τῶν ὑπουργιῶν, ἀλλὰ προσθίσανα ὡς τὸ γιγαντὸν συνοδικὰ γράμματα τῶν ἀρχαίων τῶν ἁγίων Σπουδῶν συνήθειαν, ὅτι πλέον ἂν χρεωμεθῇ νὰ συνεχῶν τινὸς περὶ τὸν ἁγιωτάτου Μυρρῆν ἀπὸ ἄλλα τὸν ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος, νὰ εἶναι ἀναπόδεκτοι καὶ ἀπαθεῖς ἀείποτε ἀμείλικτος.

Ἐχέτω δὲ τὸν τρόπον, καθὼς ἐδιδάχθη ὁ Καρυοφύλλου δὲ ἐνώπιον ὥσπερ τὸ πρῶτον, ἀλλὰ ἐπέθεν νὰ διαδίχθῃ. Ἐφαμόσον ὡς τὴν διάδοχον παραλάτης τῶν ἁγίων Γραφῶν, τῶν ἁγίων Πατέρων [illegible] Καθολικῆς Ἐκκλησίας....

Ὁ δοροθέτης (p. 97:) τὸν νὰ πάλιν Πατέρας παρεῖχεν. Τὸν δὲ νόμον εἶπεν ὅτι ἤκουστον ὑπόκειται [illegible]. Τῶν δὲ Ἐκκλησιῶν εἶπεν ὅτι ἠπάτησαι.

Καὶ ἔλεγε τὰ ἔγχαλα βλασφημίας, ὡς τὴν Ἁγίαν Γραφὴν, ὡς τὸν ἁγίον Πατέρας, ὡς τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν, καὶ φίλων ἀπομνημονεύθηναι τὸν ὀρθοδόξων λαόν, πάλιν ὑπομνήσθη κατὰ τὴν συνήθειαν αὐτὸν τὴν εὐσέβειαν, ὑπέκρασιν ὡς τὸ Συνοδικὸν, φοβούμενον τὴν ἀπομόρφωσιν τὸ ἐπὶ ἐκκλησίαν ἀλάθητον, ἐστὶν τοῦ λοιποῦ ὅσον ὡς τὸ φανερόν.

Ἔγραψεν ὅμως μετὰ ταῦτα τὸ πρὸς τὸν Ἀγριανοπόλεων ἀνδρὸς Σοῦλα γράμμα, ὅτι καὶ (p. 98) ὁ ἀνὴρ ἐκείνου Μυρρῆς.

Καὶ ὡς Βλαχίαν ἐλθὼν, ἐν ἔτει ΑΧΥΓ, ἐγιθέριον πάλιν τὴν αἴρεσιν καὶ ἴδια πάντοτε ὅμοιον ἑαυτῷ. Καὶ ἐν τούτοις παρεπέμφθη ὡς τὰ ἐκεῖσε δικαστήρια.

Ἡμεῖς δὲ, θέλοντες νὰ λυπήσωμεν τὸ παρὸν συνοδικὸν, ἔπρεπεν ὡς δίκαιοι καὶ περὶ αὐτὸν ἐρωτᾶν ὡς ἀσφάλειαν τῶν πιστῶν, καὶ δόξαν αἰδίαν τῷ Κυρίῳ τῷ ἐκείνου τὰς πύλας τοῦ ἅδου κατισχύσειν τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ.

(ἀποδοθῇ)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

A la suite, on trouve (p. 98):
ὁ κατὰ τὴν Ἑλλάδιν ἢ τῶν αἰρετικῶν ὁ Καρυοφύλλης γεγονὼς Ἐνετίας
τόπος. Lequel est daté (p. 108) de l'année 1691 et signé, même page,
par Callinique, οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, et Dosithée, Patriarche de Jéru-
salem.

AD. 2.45–50

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ, περὶ τινων ἀποριῶν ἢ δόξων ἢ περὶ ἐξηγήσεων ἢ διαβεβαιώσεις
ἀναγραφεῖσα τινὰ τῶν Ἐνετίας δοκούντων.
Πονήθη μὲν παρὰ τῶν σοφωτάτων ἢ δοκιμωτάτων διδασκάλων
Κυρίου Ἰωάννου Καρυοφύλλου Μεγάλου Λογοθέτου
τοῦ τῶν Χρίστου Μεγάλου Ἐνετίας.
Καὶ αὖθις τὸ παναγιώτατον ἢ δοκιμώτατον ἄρχοντος Κυρίου Κωνσταντίνου τοῦ Κανε-
ογένους.
Καὶ ἀφιερωθὲν τῷ ὠνωμένῳ Ἡγεμόνι, Κυρίῳ Κυρίῳ Ἰωάννῃ Κωνσταντίνῳ Μπασαρά-
βᾳ Βοϊβόδᾳ πάσης Ἀγγροβλαχίας
Ἀρχιγράμματος τοῦ Παναγιωτάτου ἢ θεοφιλεστάτου Μεγαλοδιερμηνέως Κυρίου Κυρίου Θεοδώρου.
Ἐτυπώθη ἐν τῇ νήσῳ Μονεμβασίᾳ.
Ἐτύπωσε ἀπὸ Χριστοῦ ΑΧΝΖ'

In-4° 46 feuillets. — Rare.
Entête du volume, on trouve l'épître dédicatoire suivante:
Τῷ ὠνωμένῳ, ἐνδοξοτάτῳ, γαληνοτάτῳ ἢ θεοσεβεστάτῳ Ἀθάνῳ ἢ Ἡγεμόνι
πάσης Ἀγγροβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ Κωνσταντίνῳ Μπασαράβᾳ βοϊβόδᾳ.
— — — — — —
Καὶ ὡς τοῦ καθ' ἡμᾶς χρόνου ὠφέλειαν καὶ ὠφελιμωτάτην διαγω-
γὴν ἢ πρόφασιν τῶν ὀρθοδόξων ἡμῶν ὁμοδοξίαν ἢ πίστιν ὅθεν ἢ
κατὰ θεῖον πρόνοιαν ὁ -- μέγας ρόσσινος Κωνσταντῖνος ὁ Καρυαυστρι-
βλίσσιος ἐφιστήσας ὠνόμασεν ἢ ὀρθοδόξους ὡς τὴν ἀλήθειαν
ἀπιστοῦντας ἢ ἀφαθεῖς, ἤτοι δὲ ἢ κυριοφαθεῖς, ὅπερ δυνατὰ δι-
δόμενα εἶναι κάποια ἐξωτερικὰ δόγματα, ὁποῖα, ὡς παράδο-
ξα καὶ ἀπόρα, τόχει ἢ ἀφαρμόσει, ἢ φάσις περὶ τῶν καθολικῶν καὶ
ἀθεῖ προσφιλῶς ἢ περὶ ἄλλων τινὰ ἀναγραφεῖσα γεγραμμένα, ἀθέλων
νὰ βάλῃ ὡς κάποια σοφώτατα, δοκιμώτατα ἀληθεύοντα ἐξαιρετικὰ δοκα-
θέλοντος τοῦ Χριστοῦ Μεγάλου Ἐνετίας, κύρ Ἰωάννου τοῦ Καρυοφύλλου,
ἢ ἀφιερώθεν τῶν εἰς τὸ Βουκουρέστιον, κατὰ τὴν θεῖαν οἰκονομίαν,
διὰ τὰ ἀπαλλίον πρόσκαιρα γεγράφαι, ἐξ τοῦ σοφίας ἢ τοῦ
μάθησιν ὅπερ τοῦ χάριν ὁ θεός, κατὰ τὸν ὅρος τῶν θείων πατέρων
ἢ τοῦ ἀγράφου ἢ ἀδάθαρτον γνῶσιν τῶν ἁγίων ἢ Καθολικῶν ἀπο-
(ἀποδοθῶ)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐκκλησίαν, διὰ πληροφορίαν τῶν ὀρθοδόξων, ἡ ἐλεοῦσα ἡ αἰσχύνη τῶν αἰρετικῶν ἡ ἀπίστων, ἡ ἡδίστη καὶ καινὴ διδασκαλία, διὰ τὰ γένη καὶ πάλαι ὑπάρχοντα ὅλων τῶν λοιπῶν ἀποφάσεων ἡ ὑποθέσεων.

Διὰ τοῦτο ἡ σοφώτατον ἐκκλησιαστικὸν ἀποδεῖξον τὸν ὕδωρ ταύτην αἴτησιν τὸ προσφιλέστατον ἄρχοντα, ἀποδείκνυται ἡδίστη καὶ ἐκλεκτὴ ἐπιφάνεια καὶ τῶν πιστῶν ὑφέδραν πληροφορίαν, ἔβαδε πολλὴν ἐπιμέλειαν ἡ σπουδὴν καὶ τὴν καινὴν διδασκαλίαν. Καὶ τὰς μὲν τῶν ἀκλόνητον γαλαιοδοξίαν τε ἡ ἀδολεσχίαν, εἰ πολλὴν σαφήνειάν τε ἡ σοφίαν, ὑπὸ ἀρχὴν διέδοτε ἡ διωνίδαν, τὰ δὲ γράμματα τὰς ἁγίας ἱερὰς ἐκκλησίας ἡ τὰ ἀπόφασιν ἡ περὶ τῶν ἀναρχικῶν ἀληθείας τραπέζαις διανόμενοι ἡ βεβαίωσιν.

Τὸ ὅποιον σύγγραμμα τυχαίνεται καὶ χωρὶς τὴν, ἡ διαβάζοντας ἡ πολλὴν ἀγρίβειαν ἡ σοφίαν, ἡ θεωρεῖται τὸ πᾶς εἶναι ὑφεδιφίλατον καὶ κατὰ ὀρθόδοξον πρὸς ἀναφορὰν τῶν ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων, ἡ ἐπίρρωσιν ἡ βεβαίωσιν τῶν τῶν αἰσθανθέντων θεωρημάτων τε ἡ ἀποφθεγμάτων προθυμήθησα εἰ πολλὴν ὄρεξιν λόγῳ θεῖον νικήσειν ἡ [illegible] νὰ καὶ τὸ τυπῶσιν καὶ καινὴ τὸ γένος ὑφέδραν, ἡ [illegible] ἐκλογὴν ἡ ἀίδιον ἡ κρίσιν τῶν ἐκ πατρικῶν ἡ [illegible] σοφῶν [illegible] ἀρχῶν [illegible] ὀρθοδόξων [illegible].

Διὰ τοῦτο ἔστω, ὑμνάσατε Ἀθῆναι, νὰ τὸ τυπῶσιν χωρὶς ἐκλογὴ ὀρθῶσιν ἡ ἐπαίνεσιν ἡ ἄλλο τὸ ἔχοντα καὶ τὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ὀρθὰ δόγματα ἐκαινὰ ἐφάνεσιν. Διὰ τὸ ὅποιον ἡ ἐπαρακαλέσαν τὰ σοφώτατα καὶ λογιώτατα κύριε Σεβαρὴν τὸν Κωμνήνον ἐκ Τραπεζοῦντος, ὡς ~~καὶ λογιώτατον~~ ὁ ἡμῶν τὸ ὀρθόδοξον δογμάτων ἐκδόσεα ἄριστα, ἀλλὰ ἡ τὸν ὠφελίαν θεμελιώτατον ἡ ὠφελίμεν καὶ τὰ θεῖα. Καὶ ὁ λογιότατος ἐκεῖνος ἡ ὠφελοφόρον ποιήσεα ὀχὶ πολὺ πολλὰ τινὰ τῶν ἐκ αὐτοῦ κατὰ παραδείγματα ἡ δίθεν παρόμοιθεν ἐπιδιόρθωσιν, ἀλλὰ ἡ ὅσα δυνάμενα ἐπιφανῶς ἐπρόσθεσεν ὅσα χρήσιμα πρὸς ἀφελείαν τῶν ἀναγνωστῶν πληροφορίαν.

— — — —

Τὸν ἐφεύρεσιν ἐκδοτικὸν ὠφέλειας
ὁ ἐκδίδοντα ἐν ἱερομνήμοσι Ἀνθίμου Ἰβηρικὸ τυπογράφου.

— — — —
— — — —
— — — —

Bibliothèque du Musée Britannique. Deux exemplaires: 870 f. 13 et 4374. aaa.

Αρ. Σ. 281

Ἰδε Εἰρηναίου Ἀνεστ: Ἀθηνᾶ Ἡμερολόγιον τ. 1876 σ. 178-179.
Περικλέους Σφακιανοῦ Ἰωάννου τοῦ Καρυοφυλλίδου. Ἀθῆναι 1890 σ. 12

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

8

Π.Δ. τ. 4.2.53

Périclès Zerlentis en a publié une (lettre τοῦ Λυκαβιτοῦ) adressée à Jean Caryophyllis, 2 sept. 1663, dans les Ἐφημερίς de Caryophyllis. Athènes 1891 pp. 17-18.

Μ.Ι. Γεδεών: Εἰκοσπενταετηρὶς Ἐκδόσεως Κ/π. 1896 σελ. 55 καὶ 57.

Μ.Ι. Γεδεών:
Φαναριωτικὴ Ὑποψηφιοκρατία
Ἀναστάσιος Ἰωάννου Καρυοφύλλης
Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια Κ/π. τ. Γ' σ. 325-330?
Τοῦ αὐτοῦ:
Ἀναστάσιος Ἐπιστολεὺς Ἀρχαῖος Διδασκάλου τοῦ Γένους Ἰωάννου Καρυοφύλλη.

Σπ. Π. Λαμπρός: Κατάλογος Βιβλιοθήκης Ἀθω τ. Α' σ. Α' Ἀθήνα 1888 σ. 127

Βιβλιοθήκη Γρηγορίου
Κοδ. 34 1Η αὐτ.
1) Ἐπιστολὴ τοῦ ὑπερευ. λογιωτάτου ἀρχοντος κυροῦ Καρυοφύλλου Καλεντζηνοῦ, ἀδελφικῶς ἀγαπητοῦ μου, γράφει αὐτῷ πάσαν Θεσσαλίαν κυρὸς κυρὸς Ἰωάννου Καλεντζηνοῦ δοῦ.
βούλεται, πρὸς τὰ ὁποῖα ἀπεκρίθη ὁ [illegible] λογιώτατος Ἰωάννης Καρυοφύλλης, ὑπερευ. λογιώτατος τοῦ Θεσσαλονίκης [illegible] καὶ ἐφιλοτιμήθη εἰς τὴν [illegible]

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

9/
Βοηθητικό
Χρονικό
Πληρωθέν
τ. 19/1915
τ. 308

Εδαπανήθη κατόπιν ζητήματος εκ της Βιβλιοθήκης της Μονής Σουμελά
Κωδ. 84 (37)
Ιωάννου Καρυοφύλλη Ετυμολ.
Χρή. η ἐνθηκῶν σὺν ἀχρείοις κτλ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ